

ИЗ „ЗАВЈЕШТАЊА СТЕФАНА НЕМАЊЕ”

Завјештање крви

„Миром на рат идите и ратом мир чините.

Љубављу на љубав идите, али крвљу крв српску браните”

Пише: Миле Медич

И запамти, чедо моје, крв.

И крв чини народ.

Крв је вјечна.

Крв новорођеног дјетета стара је хиљаде година. Дјетешце је младо, а крв у њему је она стара крв која је протицала у жилама његових предака још прије хиљаде година.

Људи се рађају и нестају, а крв остаје. Она се претаче из једнога у другога човјека.

И моја крв, чедо моје мило, тече у твојим жилама. И да ти ниси наумио ићи кроз живот и вријеме не тјелесним и крвним струјама, него на духовним крилима, и твоја би крв потекла у твојој дјечи. Али ти имаш своја веља духовна чеда и она ће тебе носити у дубоке вијекове и далека времена.

Чедо моје мило, као што велика ријека тече кроз клисуре у поља, тако кроз времена тече крв и претаче се из нараштаја у нараштај и из вијека у вијек.

Шта је онда човјек него мали суд у коме се вјечна и света крв преноси с покољења на покољење.

Зато крв не припада човјеку него народу. И не лије се никада за једнога него за народ. И зато дође вријеме кад се не пита ко си и какав си, него чије си крви: или српске или угарске, или грчке или аварске. У то страшно вријеме кад замукну сви језици, крв проговори језиком свих предака. И не пита се ко си и какав си, него чије си крви собом зайтио.

Чеда моја, по крви мојој и духу мојему, нека у вама никада не буде мрзости на туђу крв, немоли на крв братску. Крв чловјеческа је света и у свима нама тече из једног источника. Свима нам је од Бога дана и праоца нашега Адама.

Ничију крв не пролијевајте зато што је из туђега племена или народа. Али, чедо моје, љуто браните крв своју ибо у њој јест крв предака наших.

Никоме не дајте да лије нашу крв зато што је српска.

Миром на рат идите и ратом мир чините.

Љубављу на љубав идите, али крвљу крв српску браните. <